

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 3

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

51 tomas
2008 m. sausio 5 d.

Turinys

I Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma

REGLAMENTAI

- ★ 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse 1
- 2008 m. sausio 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 4/2008, nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą 10
- ★ 2008 m. sausio 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 5/2008, nukrypstantis nuo Reglamento (EB) Nr. 1282/2001 nuostatų dėl 2007–2008 metų derliaus ir gamybos deklaracijų pristatymo galutinio termino 12
- ★ 2008 m. sausio 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 6/2008, nustatantis išsamias pagalbos teikimo privačiam avienos ir ožkienos saugojimui taisykles (kodifikuota redakcija) 13

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3/2008

2007 m. gruodžio 17 d.

dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyse

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 36 ir 37 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

(1) Pagal Tarybos reglamentus (EB) Nr. 2826/2000⁽¹⁾ ir (EB) Nr. 2702/1999⁽²⁾ Bendrija vidaus rinkoje ir trečiųjų šalių rinkose gali įgyvendinti skatinimo priemones tam tikram žemės ūkio produktų skaičiui. Rezultatai, pasiekti ligi šiol, teikia daug vilčių.

(2) Atsižvelgiant į įgytą patirtį, rinkų raidos perspektyvas tiek Bendrijoje, tiek už jos ribų, taip pat į naujas tarptautinės prekybos aplinkybes, reikėtų parengti bendrą nuoseklią informavimo ir skatinimo politiką, susijusią su žemės ūkio produktais ir jų gamybos būdais, taip pat maisto produktais, kurių pagrindą sudaro žemės ūkio produktai, vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyse, tačiau neskatinant vartoti kokį nors produktą dėl jo konkrečios kilmės.

(¹) 2000 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2826/2000 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo veiksmų vidaus rinkoje (OL L 328, 2000 12 23, p. 2). Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1182/2007 (OL L 273, 2007 10 17, p. 1).

(²) 1999 m. gruodžio 14 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2702/1999 dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų skatinimo trečiojoje šalyse priemonių (OL L 327, 1999 12 21, p. 7). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2060/2004 (OL L 357, 2004 12 2, p. 3).

(3) Siekiant aiškumo reikėtų panaikinti reglamentus (EB) Nr. 2702/1999 ir (EB) Nr. 2826/2000 ir pakeisti juos vienu reglamentu, išlaikant veiksmų specifiką pagal jų įgyvendinimo vietą.

(4) Tokia politika naudinga papildant ir stiprinant valstybių narių vykdomą veiklą, visų pirma gerinant šių produktų įvaizdį Bendrijoje ir trečiojoje šalyse, ypač kokybės, maistingumo, maisto saugos ir gamybos būdų požiūriu. Ši veikla, padėdama atverti naujas rinkas trečiojoje šalyse, taip pat gali keleriojai sustiprinti nacionalinių ar privačių priemonių poveikį.

(5) Reikėtų nustatyti atitinkamų produktų ir sektorių atrankos kriterijus, taip pat temas ir rinkas, kurioms Bendrijos programos bus taikomos.

(6) Informavimo apie žemės ūkio produktus ir jų skatinimo trečiojoje šalyse priemonės turėtų būti taikomos ir tiems produktams, už kuriuos eksporto grąžinamosios išmokos mokamos, ir tiems, už kuriuos jos nemokamos.

(7) Priemonės turėtų būti įgyvendinamos pagal informavimo ir skatinimo programas. Priemonių, įgyvendintinų vidaus rinkoje, atveju ir siekiant užtikrinti programų nuoseklumą ir veiksmingumą, reikėtų parengti gaires, kuriose kiekvienam produktui ar atitinkamam sektoriui būtų nustatytos bendrosios kryptys, susijusios su pagrindiniais Bendrijos programų elementais.

(8) Atsižvelgiant į techninį atliktinų užduočių pobūdį reikėtų numatyti galimybę, kad Komisijai padėtų komunikacijos specialistų komitetas, ar galimybę kreiptis į techninius asistentus.

- (9) Reikėtų nustatyti priemonių finansavimo kriterijus. Paprastai tikslinga, kad Bendrija dengtų tik dalį priemonių įgyvendinimo išlaidų, kad pasiūlymus teikiančios organizacijos ir suinteresuotosios valstybės narės pačios prisiimtų daugiau atsakomybės. Tačiau ypatingais atvejais gali būti tikslinga tam tikrų valstybių narių finansinio indėlio nereikalauti. Kai kurių Bendrijos sistemų, susijusių su produktų kilmė, ekologine gamyba, ženkliniu atitinkamais logotipais ar etiketėmis bei žemės ūkio teisės aktuose nurodytais grafiniais simboliais, Bendrijos ir valstybių narių bendrą finansavimą galima pateisinti poreikiu informuoti visuomenę apie tas palyginti naujas sistemas, ypač atokiausių regionų atveju.
- (10) Reikėtų nustatyti, kad siekiant užtikrinti kuo didesnę pasirinktų priemonių ekonominę veiksmingumą, jų įgyvendinimas nustatyta tvarka būtų patikėtas tinkamą struktūrą ir kompetenciją turinčioms institucijoms.
- (11) Atsižvelgiant į įgytą patirtį ir Tarptautinės alyvų aliejaus tarybos vykdant prekybos skatinimo veiklą pasiektus rezultatus, vis dėlto turėtų būti numatyta, kad tarybai ir toliau būtų pavedama įgyvendinti jos kompetencijos srities priemones. Taip pat turėtų būti naudojama panašių tarptautinių organizacijų parama kitiems produktams.
- (12) Siekiant užtikrinti tinkamą programų įgyvendinimą ir galimybę patikrinti priemonių poveikį, turėtų būti priimta nuostata, kad Komisija ir valstybės narės užtikrintų veiksmingą priežiūrą, o nepriklausoma institucija vertintų rezultatus.
- (13) Su šiuo reglamente numatytų priemonių finansavimu susijusias išlaidas reikėtų administruoti atsižvelgiant į aplinkybes, atitinkamai pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾.
- (14) Šio reglamento įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti patvirtintos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Visos arba dalis informavimo apie žemės ūkio produktus ir jų gamybos būdą, taip pat maisto produktus, kurių pagrindą sudaro žemės ūkio produktai, ir jų skatinimo priemonių, įgyvendinamų vidaus rinkoje arba trečiojoje šalyse ir nustatytų 2 straipsnyje, išlaidos gali būti finansuojamos iš Bendrijos biudžeto šiame reglamente nustatytais sąlygomis.

Šios priemonės įgyvendinamos pagal informavimo ir skatinimo programą.

2. 1 dalyje minėtos priemonės nėra skirtos konkrečioms registruotiesiems prekės pavadinimams ir neskatina naudoti produktą dėl jo konkrečios kilmės. Tačiau gali būti nurodyta produkto, kuriam taikomos priemonės, kilmė, jei tai pavadinimas, suteiktas pagal Bendrijos teisės aktus.

2 straipsnis

Informavimo ir skatinimo priemonės

1. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės yra šios:

- a) ryšiai su visuomene, skatinimo ir reklamos priemonės, visų pirma pabrėžiant esmines Bendrijos produktų savybes ir privalumus, ypač jų kokybės, maisto saugumo, specialių gamybos metodų, maistinių ir higienos aspektų, ženklavimo, gyvūnų gerovės ir ekologiškumo požiūriu;
- b) informavimo kampanijos, pirmiausia skirtos informuoti apie Bendrijos sistemas, skirtas saugomoms kilmės vietos nuorodom (SKVN), saugomoms geografinėms nuorodom (SGN), garantuotiems tradiciniams gaminiams (GTG) ir ekologiinei gamybai, taip pat apie kitas Bendrijos sistemas, susijusias su žemės ūkio produktų ir maisto produktų kokybės standartais bei ženklavimu, ir apie atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose nustatytus grafinius simbolius;
- c) informavimo kampanijos, skirtos Bendrijos rūšinių vynu, pagamintų konkrečiuose regionuose (RVPKR), vynu, turinčių geografinę nuorodą ir spiritinių gėrimų, turinčių geografinę nuorodą arba jiems priskirtą tradicinę nuorodą, sistemai;
- d) studijos informavimo ir skatinimo priemonių rezultatams įvertinti.

2. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės vidaus rinkos atveju taip pat gali būti dalyvavimas nacionaliniuose ir Europos renginiuose, mugėse ir parodose, visų pirma parengiant Bendrijos produktų įvaizdžiui gerinti skirtus standus.

⁽¹⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1437/2007 (OL L 322, 2007 12 7, p. 1).

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

3. 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės trečiojoje šalyje taip pat gali būti:

- a) informavimo apie Bendrijos stalo vynų sistemą priemonės;
- b) dalyvavimas tarptautiniuose renginiuose, mugėse ir parodose, visų pirma parengiant Bendrijos produktų įvaizdžiu gerinti skirtus standus;
- c) naujų rinkų tyrimai, būtini siekiant išplėsti pardavimo rinkas;
- d) aukšto lygio prekybos misijos.

3 straipsnis

Susiję sektoriai ir produktai

1. Sektoriai arba produktai, kuriems gali būti taikomos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos vidaus rinkoje taikytinos priemonės atsižvelgiant į tokius kriterijus:

- a) tikslingumas teminėmis ar tikslinėmis kampanijomis atkreipti dėmesį į atitinkamų produktų kokybę, būdingas savybes, maistinius ir higienos aspektus, maisto saugą, gyvūnų gerovę ir ekologiškumą;
- b) ženklavimo etiketėmis, kuriomis informuojamas vartotojas, sistemos bei produktų atsekamumo ir kontrolės sistemų diegimas;
- c) būtinybė spręsti konkrečius ir trumpalaikius tam tikro sektoriaus sunkumus;
- d) tikslingumas pateikti informaciją apie Bendrijos SNG arba SKVN, GTS ir ekologinės gamybos sistemas;
- e) tikslingumas pateikti informaciją apie Bendrijos rūšinių vynų, pagamintų konkrečiuose regionuose, vynų, turinčių geografinę nuorodą ir spiritinių gėrimų, turinčių geografinę nuorodą arba jiems priskirtą tradicinę nuorodą, sistemą.

2. Produktai, kuriems gali būti taikomos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės, įgyvendintinos trečiojoje šalyje, pirmiausia būtų tokie:

- a) produktai, kurie skirti tiesiogiai vartoti arba perdirbti, kai yra galimybės juos eksportuoti ar pateikti į naujas pardavimo rinkas trečiojoje šalyje, ypač kai neskiriamos eksporto grąžinamosios išmokos;

b) tipiniai arba aukštos kokybės didelės pridėtinės vertės produktai.

4 straipsnis

Temų, produktų ir šalių, kuriems gali būti taikomos priemonės, sąrašas

16 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija sudaro 3 straipsnyje nurodytų temų ir produktų bei atitinkamų trečiųjų šalių sąrašus. Šie sąrašai tikslinami kas dveji metai. Tačiau prireikus šis sąrašas gali būti iš dalies keičiamas dažniau laikantis tokios pat tvarkos.

Pasirenkant trečiąsias šalis atsižvelgiama į trečiųjų šalių rinkas, kuriose yra reali arba galima paklausa.

5 straipsnis

Gairės

1. Komisija 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka skatinimo vidaus rinkoje tikslais nustato kiekvieno pasirinkto sektoriaus ar produkto gaires, išsamiai apibrėžiančias strategiją, kurios turi būti laikomasi teikiant informavimo ir skatinimo programų pasiūlymus.

Šios gairės nurodo bendrąsias kryptis, ypač:

- a) tikslus ir uždavinius;
- b) vieną arba daugiau temų, kurioms turi būti taikomos pasirinktos priemonės;
- c) įgyvendintinių priemonių tipus;
- d) programų trukmę;
- e) dalies, kuria Bendrija gali finansškai prisidėti prie programų įgyvendinimo, orientacinį paskirstymą, atsižvelgiant į rinkas ir numatomų priemonių rūšis.

Ypatingas dėmesys skiriamas vaikams mokyklinėse įstaigose skirtoms šviežių vaisių ir daržovių skatinimo priemonėms.

2. Komisija 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka skatinimo trečiojoje šalyje tikslais gali nustatyti gaires, išsamiai apibrėžiančias strategiją, kurios turi būti laikomasi teikiant pasiūlymus dėl informavimo apie tam tikrus ar visus 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus produktus ir jų skatinimo.

6 straipsnis

Už informavimo ir skatinimo priemonių vykdymą atsakingos organizacijos

1. Atsižvelgdama į 5 straipsnio 1 dalyje minėtas gaires ir į šio straipsnio 2 dalį atitinkamam sektoriui(-iams) vienoje ar keliose valstybėse narėse arba Bendrijos lygiu atstovaujanti šakinė arba tarpšakinė organizacija(-os) priemonėms, nurodytoms 2 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, 2 dalyje ir 3 dalies a, b ir c punktuose, įgyvendinti parengia ne ilgesnės kaip trejų metų trukmės informavimo ir skatinimo programų pasiūlymus.

2. Kai skatinimo priemonės trečiojoje šalyje nusprendžiama vykdyti alyvuogių aliejaus ir valgomųjų alyvuogių sektoriuje, Bendrija gali jas įgyvendinti per Tarptautinę alyvuogių aliejaus tarybą.

Kitų sektorių atveju Bendrija gali prašyti kitų tarptautinių organizacijų, teikiančių panašias garantijas, pagalbos.

7 straipsnis

Informavimo ir skatinimo programų parengimas ir pateikimas

1. Valstybės narės parengia specifikaciją, kurioje nurodo informavimo ir skatinimo programų įvertinimo sąlygas ir kriterijus.

Atitinkama(-os) valstybė(-s) narė(-s) išnagrinėja kiekvienos pasiūlytos programos tikslingumą ir atitiktį šiam reglamentui, pagal 5 straipsnį priimtoms gairėms ir atitinkamoms specifikacijoms. Jos taip pat patikrina programos ekonominį veiksmingumą.

Valstybė(-s) narė(-s), išnagrinėjusi(-ios) programą ar programas, atsižvelgdama(-os) į turimų lėšų kiekį, sudaro atrinktų programų sąrašą ir įsipareigoja prisidėti prie jų finansavimo, jeigu tokių būtų.

2. Valstybė(-ės) narė(-ės) Komisijai pateikia 1 dalies trečiojoje pastraipoje nurodytą programų sąrašą ir jų kopijas.

Komisijai nustačius, kad pateikta programa ar pagal ją vykdomos tam tikros priemonės neatitinka Bendrijos teisės aktų arba priemonių, vykdytinių vidaus rinkoje atveju, 5 straipsnyje minimų gairių, arba yra ekonomiškai neveiksmingos, ji per laikotarpį, kuris turi būti nustatytas 16 straipsnio 2 dalyje

nurodyta tvarka, praneša atitinkamai(-oms) valstybei(-ėms) narėi(-ėms) apie tai, kad programa ar jos dalis neatitinka reikalavimų. Jei per numatytą laikotarpį tokios informacijos nepateikiama, programa laikoma atitinkančia reikalavimus.

Valstybė(-s) narė(-s) atsižvelgia į galimas Komisijos pastabas ir programas, kurios pataisomos suderinus su pasiūlymą pateikusia(-iomis) organizacija(-omis), minima(-omis) 6 straipsnio 1 dalyje, per laikotarpį, kuris turi būti nustatytas 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, perduoda Komisijai.

8 straipsnis

Informavimo ir skatinimo programų atranka

1. Komisija 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka sprendžia, kurios programos yra atrenkamos ir nustato atitinkamus biudžetus. Pirmenybė teikiama programoms, kurias pateikia daugiau nei viena valstybė narė arba kai pagal jas priemonės planuojama įgyvendinti daugiau nei vienoje valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje.

2. 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija pagal šio straipsnio 1 dalį atrinktoms programoms gali nustatyti žemiausias arba aukščiausias faktinių išlaidų ribas. Šios išlaidų ribos gali būti diferencijuojamos pagal atitinkamų programų pobūdį. 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nustatyti taikytini kriterijai.

9 straipsnis

Vidaus rinkoje įgyvendintinių informavimo priemonių programų nepateikimo atveju taikoma procedūra

1. Jei pagal 6 straipsnio 1 dalį pateiktinių vidaus rinkoje įgyvendintinių programų, skirtų vienai ar daugiau 2 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytų priemonių, nepateikiama, suinteresuotoji(-sios) valstybė(-s) narė(-s), atsižvelgdama į 5 straipsnio 1 dalyje nurodytas gaires, parengia programą ir atitinkamą specifikaciją ir viešajame konkurse pasirenka programos, kurią ji įsipareigoja iš dalies finansuoti, vykdomąją instituciją.

2. Valstybė(-s) narė(-s) pateikia Komisijai pagal 1 dalį priimtą programą, prie kurios pridedama pagrįsta nuomonė apie:

a) programos tikslingumą;

b) programos ir siūlomos institucijos atitikimą šio reglamento nuostatomis ir prireikus taikomoms gairėms;

c) programos ekonominio veiksmingumo įvertinimą.

3. Nagrinėdama programas Komisija vadovaujasi 7 straipsnio 2 dalimi ir 8 straipsnio 1 dalimi.

4. 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka Komisija pagal šio straipsnio 2 dalį pateiktoms programoms gali nustatyti žemiausias arba aukščiausias faktinių išlaidų ribas. Šios išlaidų ribos gali būti diferencijuojamos pagal atitinkamų programų pobūdį. 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nustatyti taikytini kriterijai.

10 straipsnis

Komisijos iniciatyva vykdytinos informavimo ir skatinimo priemonės

Po to, kai bendrame posėdyje informuojamas 16 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas arba prireikus komitetas, įsteigtas pagal 1991 m. birželio 24 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų ⁽¹⁾ 14 straipsnio 1 dalį, Saugomų geografinių nuorodų ir saugomų kilmės vietos nuorodų nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽²⁾ 15 straipsnio 1 dalį, arba Garantuotų tradicinių gaminių nuolatinis komitetas, įsteigtas pagal 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių ⁽³⁾ 18 straipsnio 1 dalį, Komisija gali nuspręsti įgyvendinti vieną ar daugiau šių priemonių:

a) priemonių, įgyvendintinų vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyse, atveju:

i) šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas priemonės;

ii) šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose ir 2 dalyje nurodytas priemonės, jei tokios priemonės yra svarbios visai Bendrijai arba jei pagal šio reglamento 6 ir 9 straipsnius nebuvo pateikta jokia tinkama priemonė;

b) priemonių, įgyvendintinų trečiojoje šalyse, atveju:

i) šio reglamento 2 straipsnio 3 dalies d punkte nurodytas priemonės;

⁽¹⁾ OL L 198, 1991 7 22, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1319/2007 (OL L 293, 2007 11 10, p. 3).

⁽²⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽³⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 1.

ii) šio reglamento 2 straipsnio 1 dalies a punkte ir 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytas priemonės, jei tokios priemonės yra svarbios visai Bendrijai arba jei pagal šio reglamento 6 ir 9 straipsnius nebuvo pateikta jokia tinkama priemonė.

11 straipsnis

Už programų ir priemonių vykdymą atsakingos institucijos

1. Komisija skelbia atvirą arba uždarą konkursą:

a) galimiems techniniams asistentams, būtiniams norint atlikti programų pasiūlymų įvertinimą, numatytą 7 straipsnio 2 dalyje, įskaitant siūlomas vykdomąsias institucijas, atrinkti;

b) institucijai(-oms), atsakingai(-oms) už 10 straipsnyje nurodytų priemonių įgyvendinimą, atrinkti.

2. Visomis tinkamomis priemonėmis paskelbusi konkursą, pasiūlymą pateikusi organizacija atranka įstaigas, kurios įgyvendina pagal 7 straipsnio 1 dalį atrinktas programas.

Tačiau tam tikromis sąlygomis, kurios turi būti nustatytos 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, pasiūlymą pateikusiai organizacijai gali būti leista pačiai įgyvendinti tam tikras programos dalis.

3. Atsižvelgdamos į tai, kad aptariamasis programos vykdomos Bendrijos mastu, institucijos, kurioms patikėta įgyvendinti informavimo ir skatinimo priemonės, privalo turėti darbo su atitinkamais produktais ir atitinkamomis rinkomis patirties ir turi būti apsirūpinusios veiksmingam šių priemonių įgyvendinimui būtinais ištekliais.

12 straipsnis

Programų priežiūra

1. Priežiūros grupė, kurioje atstovaujama Komisijai, atitinkamoms valstybėms narėms bei pasiūlymus pateikusioms organizacijoms, prižiūri, kad 8 ir 9 straipsniuose nurodytos atrinktos programos būtų tinkamai vykdomos.

2. Atitinkamos valstybės narės yra atsakingos už tinkamą 8 ir 9 straipsniuose nurodytų programų vykdymą ir su jomis susijusius mokėjimus. Valstybės narės užtikrina, kad visa informavimo ir skatinimo medžiaga, pateikta pagal minėtas programas, atitiktų Bendrijos teisę.

13 straipsnis

Finansavimas

1. Nepažeidžiant 4 dalies Bendrija visiškai finansuoja 10 straipsnyje nurodytas priemones. Bendrija taip pat finansuoja visas išlaidas, susijusias su techniniais asistentais, atrinktais pagal 11 straipsnio 1 dalies a punktą.

2. Bendrijos įnašas 8 ir 9 straipsniuose nurodytoms atrinktomis programoms finansuoti neviršija 50 % faktinių šių programų išlaidų. Tuo atveju, kai informavimo ir skatinimo programos trunka dvejus ar trejus metus, kiekvienų įgyvendinimo metų įnašas negali viršyti tos ribos.

Pirmoje pastraipoje nurodytas procentinis dydis vaisių ir daržovių skatinimo priemonėms, skirtoms konkrečiai vaikams Bendrijos mokslo įstaigose, yra 60 %.

3. Pasiūlymą pateikusių organizacijos finansuoja ne mažiau kaip 20 % savo pasiūlytų programų faktinių išlaidų, o likusią dalį finansuoja atitinkama(-os) valstybė(-s) narė(-s), jeigu būtų, atsižvelgiant į Bendrijos įnašą, nurodytą 2 dalyje.

Valstybių narių ir pasiūlymą pateikusių organizacijų atitinkamos dalys nustatomos programos pateikimo Komisijai pagal 7 straipsnio 2 dalį metu.

Valstybių narių arba pasiūlymus pateikusių organizacijų mokėjimai gali būti atliekami iš parafiskalinių mokesčių arba privalomųjų įmokų.

4. Kai taikoma 6 straipsnio 2 dalis, Bendrija, patvirtinusi programą, atitinkamą įnašą suteikia minimai tarptautinei organizacijai.

5. Įgyvendinant 9 straipsnyje minimas programas valstybės narės dengia Bendrijos nefinansuojamą išlaidų dalį.

Valstybių narių finansuojama dalis gali būti dengiama iš parafiskalinių mokesčių.

6. Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių finansiniams įnašams bei valstybių narių arba pasiūlymus pateikusių organizacijų finansiniams įnašams, dengiamiems iš parafiskalinių mokesčių arba privalomųjų įmokų, toms programoms, kurioms skiriama Bendrijos parama, patenkanti į Sutarties 36 straipsnio taikymo sritį, ir kurias Komisija nusprendė įgyvendinti pagal šio reglamento 8 straipsnio 1 dalį.

14 straipsnis

Bendrijos išlaidos

1 straipsnio 1 dalyje minimos priemonės Bendrijos lėšomis finansuojamos atsižvelgiant į aplinkybes, atitinkamai pagal Reglamento (EB) Nr. 1290/2005 3 straipsnio 1 dalies d punktą arba pagal 3 straipsnio 2 dalies b punktą.

15 straipsnis

Įgyvendinimo taisyklės

Šio reglamento įgyvendinimo taisyklės priimamos 16 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

16 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda pagal 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾ 195 straipsnį įsteigtas Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komitetas.

2. Tais atvejais, kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsnių nuostatos.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nurodyto laikotarpio trukmė yra vienas mėnuo.

17 straipsnis

Konsultavimasis

Prieš sudarydama 4 straipsnyje nurodytus sąrašus, nustatydama 5 straipsnyje minimas gaires, patvirtindama 6 ir 9 straipsniuose nurodytas programas, nusprenddama dėl priemonių pagal 10 straipsnį arba patvirtindama įgyvendinimo taisyklės pagal 15 straipsnį, Komisija gali konsultuotis su:

a) Žemės ūkio produktų skatinimo patariamąją grupę, įsteigta Komisijos sprendimu 2004/391/EB ⁽²⁾;

b) techninėmis *ad hoc* darbo grupėmis, sudarytomis iš komiteto narių arba skatinimo ir visuomenės informavimo srities ekspertų.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 120, 2004 4 24, p. 50.

18 straipsnis**Ataskaita**

Ne vėliau kaip 2010 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą, prireikus kartu su atitinkamais pasiūlymais.

19 straipsnis**Panaikinimas**

Reglamentai (EB) Nr. 2702/1999 ir (EB) Nr. 2826/2000 panaikinami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal priede pateiktas atitikmenų lenteles.

20 straipsnis**Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2007 m. gruodžio 17 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. SILVA

PRIEDAS

19 STRAIPSNYJE NURODYTOS ATITIKMENŲ LENTELĖS

1. Reglamentas (EB) Nr. 2702/1999

Reglamentas (EB) Nr. 2702/1999	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnio 2 dalis
4 straipsnis	3 straipsnio 2 dalies paskutinė pastraipa
5 straipsnio 1 dalis	4 straipsnis
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 2 dalis
6 straipsnis	5 straipsnio 3 dalis
7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	6 straipsnis
7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 2 dalis	7 straipsnio 1 dalis
7 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 2 dalis
7 straipsnio 4, 5 ir 6 dalys	8 straipsnis
—	9 straipsnis
7a straipsnis	10 straipsnis
8 straipsnio 1 ir 2 dalys	11 straipsnis
8 straipsnio 3 ir 4 dalys	12 straipsnis
9 straipsnio 1–4 dalys	13 straipsnio 1–4 dalys
—	13 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 6 dalis
10 straipsnis	14 straipsnis
11 straipsnis	15 straipsnis
12 straipsnis	16 straipsnis
12a straipsnis	17 straipsnis
13 straipsnis	18 straipsnis
14 straipsnis	19 straipsnis
15 straipsnis	20 straipsnis

2. Reglamentas (EB) Nr. 2826/2000

Reglamentas (EB) Nr. 2826/2000	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnio 1 dalis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	6 straipsnis
6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa ir 2 dalis	7 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 3 dalis	7 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 4–6 dalys	8 straipsnis
7 straipsnis	9 straipsnis
7a straipsnis	10 straipsnis
8 straipsnis	11 straipsnio 1 dalis
9 straipsnis	13 straipsnis
10 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 2 dalis
10 straipsnio 2 ir 3 dalys	12 straipsnis
11 straipsnis	14 straipsnis
12 straipsnis	15 straipsnis
13 straipsnis	16 straipsnis
13a straipsnis	17 straipsnis
14 straipsnis	18 straipsnis
15 straipsnis	19 straipsnis
16 straipsnis	—
17 straipsnis	20 straipsnis

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 4/2008**2008 m. sausio 4 d.****nustatantis kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 3223/94 dėl vaisių ir daržovių importo taisyklių ⁽¹⁾, ypač į jo 4 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Vadovaujantis Urugvajaus raundo daugiašalių prekybos derybų rezultatais Reglamentas (EB) Nr. 3223/94 numato kriterijus, pagal kuriuos Komisija nustato standartines importo vertes iš trečiųjų šalių importuojamiems jo priede išvardintiems produktams ir laikotarpiams.

- (2) Laikantis aukščiau nurodytų kriterijų, standartinės importo vertės turi būti nustatytos tokios, kaip nurodyta šio reglamento priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 3223/94 4 straipsnyje nurodytos standartinės importo vertės nustatomos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2008 m. sausio 5 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. sausio 4 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 337, 1994 12 24, p. 66. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 756/2007 (OL L 172, 2007 6 30, p. 41).

PRIEDAS

prie 2008 m. sausio 4 d. Komisijos reglamento, nustatančio kai kurių vaisių ir daržovių standartines importo vertes, kad būtų galima nustatyti įvežimo kainą

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	175,4
	MA	49,1
	TN	129,8
	TR	126,4
	ZZ	120,2
0707 00 05	JO	172,9
	MA	54,7
	TR	154,4
	ZZ	127,3
0709 90 70	MA	59,2
	TR	124,8
	ZZ	92,0
0805 10 20	EG	64,5
	IL	47,6
	MA	57,6
	TR	70,1
	ZA	34,0
	ZZ	54,8
0805 20 10	MA	78,2
	ZZ	78,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	29,7
	IL	64,4
	TR	71,9
	ZZ	55,3
0805 50 10	EG	129,4
	TR	123,5
	ZA	134,4
	ZZ	129,1
0808 10 80	CN	94,1
	MK	32,1
	US	106,5
	ZZ	77,6
0808 20 50	CN	39,8
	US	107,9
	ZA	136,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ žymi „kitą kilmę“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 5/2008**2008 m. sausio 4 d.****nukrypstantis nuo Reglamento (EB) Nr. 1282/2001 nuostatų dėl 2007–2008 metų derliaus ir gamybos deklaracijų pristatymo galutinio termino**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ⁽¹⁾, ypač į jo 73 straipsnį,

kadangi:

(1) Komisijos reglamento (EB) Nr. 1282/2001 ⁽²⁾ 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad gamintojai turi pristatyti derliaus ir gamybos deklaracijas ne vėliau nei gruodžio 10 d., kad būtų laiku gauta informacija apie Bendrijoje pagaminto vyno kiekį.

(2) Keliuose vienos valstybės narės informacijos centruose, kuriuose gamintojai turi pateikti minėtas deklaracijas, iškilo administracinių pajėgumų problema. Tie centrai visų deklaracijų iki nustatyto termino priimti nepajėgūs.

(3) Siekiant rasti išeitį iš šios padėties, už kurią gamintojai nėra atsakingi, ir išvengti nepagrįsto baudų skyrimo, reikia suteikti gamintojams papildomo laiko derliaus ir gamybos deklaracijoms pateikti.

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Vyno vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1282/2001 11 straipsnio 1 dalies, minimo reglamento 2 ir 4 straipsniuose nurodytas 2007–2008 metų derliaus deklaracijas galima pateikti iki 2008 m. sausio 31 d.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2007 m. gruodžio 10 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. sausio 4 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽²⁾ OL L 176, 2001 6 29, p. 14.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 6/2008**2008 m. sausio 4 d.****nustatantis išsamias pagalbos teikimo privačiam avienos ir ožkienos saugojimui taisykles****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

jog saugojimas bus atliekamas tinkamai, ir kurie Bendrijoje turi tinkamus šaldymo sandėlius produktams laikyti.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

- (4) Dėl minėtos priežasties pagalba turėtų būti suteikta tik už užšaldytų, geros ir tinkamos rinkai kokybės ir tik Bendrijos kilmės produktų saugojimą, kaip apibrėžta 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančiame Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas⁽⁵⁾, kurių radioaktyvumo lygis neviršija didžiausių leistinų normų, nurodytų 1990 m. kovo 22 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 737/90 dėl reikalavimų, keliamų trečiųjų šalių kilmės žemės ūkio produktų importui po Černobylio atominės elektrinės avarijos⁽⁶⁾.

atsižvelgdama į 2001 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2529/2001 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo⁽¹⁾, ypač į jo 12 straipsnio 2 dalį ir 24 straipsnį,

- (5) Turėtų būti priimta nuostata, užtikrinsianti, jog avys ir ožkos bus skerdžiamos tik patvirtintose ir prižiūrimose skerdyklose.

atsižvelgdama į 1998 m. gruodžio 15 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2799/98, nustatantį žemės ūkio politikos priemones dėl euro⁽²⁾, ypač į jo 3 straipsnio 2 dalį ir 9 straipsnį,

- (6) Siekiant veiksmingesnės schemos sutartyse turi būti nurodomas atitinkamai pagal produktus išskirstytas minimalus kiekius ir nurodyti sutarties šalies įsipareigojimai, ypač tie, kurie intervencinei agentūrai leistų veiksmingai patikrinti produktų saugojimo sąlygas.

kadangi:

- (7) Turi būti nustatytas užstato, kuris padėtų užtikrinti, jog bus laikomasi sutartinių įsipareigojimų, dydis, kuris sudarytų tam tikrą pagalbos sumos dalį procentais.

- (1) 1990 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3446/90, nustatantis išsamias pagalbos teikimo privačiam avienos ir ožkienos saugojimui taisykles⁽³⁾, buvo keletą kartų iš esmės keičiamas⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

- (8) Vadovaujantis 1985 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2220/85, nustatančiu bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams⁽⁷⁾, turėtų būti apibrėžti pagrindiniai reikalavimai, kurių būtina laikytis, kad užstatas būtų sugrąžintas. Vienas iš pirminių pagalbos privačiam avienos ir ožkienos saugojimui suteikimo reikalavimų yra sutartą laiką saugoti sutartyje numatytą kiekį. Atsižvelgiant į komercinę praktiką ir dėl praktinių priežasčių, turėtų būti leidžiama šiek tiek nukrypti nuo minėto kiekio.

- (2) Be Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 12 straipsnio 1 dalyje nustatytų bendrųjų taisyklių, turi būti patvirtintos ir išsamiosios pagalbos privačiam avienos ir ožkienos saugojimui suteikimo taisyklės.

- (3) Tam, kad pasiektų savo tikslą, pagalba turėtų būti suteikiama tik tiems Bendrijoje įsikūrusiems fiziniams arba juridiniams asmenims, kurių veikla ir darbo patirtis šiame sektoriuje pakankamai pagrįstai leidžia manyti,

(¹) OL L 341, 2001 12 22, p. 3. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1913/2005 (OL L 307, 2005 11 25, p. 2). Reglamentas (EB) Nr. 2529/2001 bus pakeistas Reglamentu (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 299, 2007 11 16, p. 1) nuo 2008 m. liepos 1 d.

(²) OL L 349, 1998 12 24, p. 1.

(³) OL L 333, 1990 11 30, p. 39. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1913/2006 (OL L 365, 2006 12 21, p. 52).

(⁴) Žr. I priedą.

(⁵) OL L 253, 1993 10 11, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 214/2007 (OL L 62, 2007 3 1, p. 6).

(⁶) OL L 82, 1990 3 29, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 806/2003 (OL L 122, 2003 5 16, p. 1).

(⁷) OL L 205, 1985 8 3, p. 5. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1913/2006.

- (9) Gražinant užstatą ir teikiant pagalbą turėtų būti laikomasi proporcingumo kriterijaus tais atvejais, jei nesilaikoma tam tikrų reikalavimų, susijusių su saugojimui teiktiniais kiekiais.
- (10) Siekiant padidinti schemos veiksmingumą, sutarties šaliai turėtų būti suteikta galimybė pateikus užstatą gauti išankstinę išmoką ir taip pat turėtų būti nustatytos taisyklės, reglamentuojančios paraiškų pagalbai gauti teikimą, patvirtinamuosius pateiktinus dokumentus ir mokėjimo terminą.
- (11) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 2799/98 ir 2006 m. gruodžio 20 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1913/2006, nustatančio išsamias žemės ūkio pinigų politikos sistemos taikymo taisykles eurui žemės ūkyje ir iš dalies keičiančio kai kuriuos reglamentus ⁽¹⁾, nuostatomis, suteikiant pagalbą privačiam saugojimui turėtų būti nurodyti pagalbai ir užstatams taikomi valiutų keitimo kursą lemiantys operaciniai įvykiai.
- (12) Ankstesnė žemės ūkio produktų privataus saugojimo schemų įgyvendinimo patirtis parodė, kad būtina nurodyti, kiek 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratom) Nr. 1182/71 ⁽²⁾, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles, yra taikomas nustatant su tokiomis schemomis susijusius laikotarpius, datas ir terminus ir tiksliai apibrėžti sutartyse numatyto saugojimo laikotarpio pradžią ir pabaigą.
- (13) Visų pirma Reglamento (EEB, Euratom) Nr. 1182/71 3 straipsnio 4 dalyje yra nurodyta, kad tuo atveju, kai paskutinė saugojimo laikotarpio diena yra įstatymu nustatyta nedarbo diena arba sekmadienis ar šeštadienis, šis laikotarpis turėtų pasibaigti kitos darbo dienos paskutinįją valandą. Saugotojai gali būti nesuinteresuoti šios nuostatos taikymu ir jos taikymas gali apskritai nulemti nevienodų sąlygų taikymą. Dėl to sutartyje turėtų būti taikoma išlyga dėl paskutinės pagal sutartį saugojimo dienos nustatymo.
- (14) Turėtų būti numatytas proporcingumo kriterijus suteikiant pagalbą tais atvejais, jei ne visiškai laikomasi saugojimo laikotarpio.
- (15) Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, konkursai skelbiami tik esant itin sudėtingai situacijai rinkoje vienoje ar keliuose kotiruojamose zonos. Konkursai turėtų būti skelbiami tik tada, jei Komisija, laikydama to reglamento 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, priima atitinkamus sprendimus.
- (16) Minimo konkurso tikslas – nustatyti pagalbos dydį. Atrenkant konkurso laimėtojus, pirmenybę reikėtų suteikti toms paraiškoms, kurios būtų naudingiausios Bendrijai. Dėl to galima nustatyti, koks didžiausias pagalbos dydis gali būti nurodytas paraiškose, kad jos būtų priimtose. Jei nė viena paraiška nėra priimtina, jų nereikia priimti.
- (17) Turėtų būti nustatyta patikrinimų, garantuojančių, jog pagalba nebus suteikta netinkamai, sistema. Tam tikslui valstybės narės turėtų atlikti patikrinimus, apimančius įvairius saugojimo etapus.
- (18) Reikėtų imtis priemonių užkirsti kelią pažeidimams ir sukčiavimui bei už juos bausti. Sutarties šaliai pateikus neteisingą deklaraciją, šešis mėnesius nuo šio fakto nustatymo dienos jai nereikėtų suteikti pagalbos už privatų saugojimą.
- (19) Tam, kad Komisija galėtų susidaryti visapusišką vaizdą apie privataus saugojimo schemos veiksmingumą, valstybės narės turėtų jai pateikti būtiną informaciją.
- (20) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Avininkystės ir ožkininkystės vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 12 straipsnyje numatyta pagalba privačiam saugojimui suteikiama taikant šiame reglamente išdėstytas sąlygas.

⁽¹⁾ OL L 365, 2006 12 21, p. 52. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 873/2007 (OL L 193, 2007 7 25, p. 3).

⁽²⁾ OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

2 straipsnis

1. Sutartis dėl avienos ir ožkienos privataus saugojimo sudaro valstybių narių intervencinės agentūros ir fiziniai arba juridiniai asmenys, toliau vadinami „sutarties šalis“, kurie:

- a) mažiausiai dvylika mėnesių verčiasi veikla mėsos arba gyvulių auginimo sektoriuje ir yra oficialiai įsiregistravę valstybėje narėje; ir
- b) Bendrijoje savo žinioje turi tinkamas patalpas produktams saugoti.

2. Pagalba privačiam saugojimui gali būti suteikiama tik už geros ir tinkamos rinkai kokybės jaunesnių kaip dvylikos mėnesių ėriukų skerdenas ir ėrienos gabalus iš gyvulių, ne mažiau kaip du paskutiniuosius mėnesius augintų Bendrijoje ir paskerstų ne anksčiau kaip prieš dešimt dienų iki iš jų pagamintą mėsą patalpinant į saugyklas, kaip nurodyta 4 straipsnio 3 dalyje.

3. Mėsa, kurios radioaktyvumo lygis viršija Bendrijos reglamentais nustatytą didžiausią leistiną normą, negali būti saugojimo sutarties objektas. Bendrijos kilmės produktams taikytinos normos yra nustatytos Reglamento (EEB) Nr. 737/90 3 straipsnyje. Produkto radioaktyviosios taršos lygis tikrinamas tik būtiną laikotarpį ir jei to reikalauja susidariusi padėtis. Prireikus patikrinimų trukmė ir apimtis nustatoma Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4. Sutartyse kiekiai negali būti nurodyti mažesni nei minimalūs kiekvienam produktui nustatyti kiekiai.

5. Mėsa į saugyklas pateikiama šviežia ir laikoma užšaldyta.

3 straipsnis

1. Paraiškose sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse ir pačiose privataus saugojimo sutartyse nurodomas tik vienas produktas, kuriam gali būti suteikta pagalba.

2. Paraiškos sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse yra nepriimtinos, jeigu jose nenurodyta išsami 3 dalies a, b, d ir e punktuose minima informacija ir nepateikti įrodymai dėl užstato pateikimo.

3. Sutartyse nurodoma ši išsami informacija:

- a) pateikiama deklaracija, kurioje sutarties šalis įsipareigoja į saugyklas pateikti ir jose laikyti tik tuos produktus, kurie atitinka 2 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sąlygas;
 - b) produkto, kuris bus saugomas, aprašymas ir kiekis;
 - c) terminas, minimas 4 straipsnio 3 dalyje, skirtas visam šios dalies b punkte nurodytam kiekiui patalpinti į saugyklas;
 - d) saugojimo laikotarpis;
 - e) pagalbos dydis svorio vienetai;
 - f) užstato dydis;
 - g) nuostata, leidžianti Bendrijos reglamentuose nurodytomis sąlygomis sutrumpinti arba pratęsti saugojimo laikotarpį.
4. Sutartyje ją sudarančiai šaliai numatomi bent jau šie minimalūs įsipareigojimai:

- a) per 4 straipsnyje nustatytą terminą į saugyklas patalpinamas sutartas produkto kiekis, kuris saugomas savo rizika ir lėšomis sutartimi numatytą laiką tokiomis sąlygomis, kurios užtikrintų, kad bus išlaikytos 2 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų savybės ir saugomi produktai nebus perdirbti, pakeisti kitais arba perkelti į kitą sandėlį; tačiau išskirtiniais atvejais ir atsižvelgdama į motyvuotą prašymą, intervencinė agentūra saugomus produktus gali leisti perkelti į kitą vietą;
- b) tinkamu laiku, dar prieš patalpinant į saugyklą kiekvieną atskirą siuntą, kaip apibrėžta 4 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, intervencinei agentūrai, su kuria sudaryta sutartis, pranešama patalpinimo į saugyklą data, vieta ir saugotino produkto kilmė bei kiekis; intervencinei agentūrai pareikalavus, ši informacija kiekvienai atskirai siuntai turi būti pateikta likus ne mažiau kaip dviem darbo dienoms iki siuntų patalpinimo į saugyklą;
- c) ne vėliau kaip po mėnesio nuo 4 straipsnio 4 dalyje nurodytos datos intervencinei agentūrai nusiunčiami patalpinimui į saugyklas būtini dokumentai;

d) produktai laikomi pagal 13 straipsnio 4 dalyje nurodytus identifikavimo reikalavimus;

iš tikrųjų patalpinti į saugyklą, o sverti galima išpjaustymo, dalies arba visų kaulų išėmimo vietoje.

e) agentūrai leidžiama bet kuriuo metu patikrinti, ar laikomasi visų sutartyje numatytų įsipareigojimų.

Saugojimui skirtų produktų svoris negali būti nustatomas iki sutarties sudarymo.

4 straipsnis

1. Produktai į saugyklas turi būti patalpinti ne vėliau kaip 28 dieną nuo sutarties sudarymo.

4. Produktų patalpinimas į saugyklas yra baigtas tada, kai patalpinama saugoti paskutinė sutartimi numatyto kiekio siunta.

Produktai gali būti talpinami į saugyklas atskiromis siuntomis, nurodant į saugyklas atiduodamą kiekvienos iš jų kiekį ir talpinimo į saugyklą datą, nurodytą sutartyje ir priėmimo į sandėlių dokumentuose.

Tai yra diena, kada visi sutartyje numatyti produktai – ir švieži, ir užšaldyti – pristatomi į galutinę saugojimo vietą.

5 straipsnis

2. Sutarčių vykdytojai, nuolatos prižiūrint intervencinei agentūrai, produktų patalpinimo į saugyklas laikotarpiu gali juos visus arba dalį supjaustyti, išimti visus arba dalį kaulų, jeigu sunaudojamas pakankamas skerdenų kiekis, užtikrinantis, kad yra saugomas tonazas dėl kurio sudaryta sutartis ir kad visa mėsa, gauta atlikus tokią operaciją, yra patalpinama saugyklose. Apie ketinimą pasinaudoti šia priemone pranešama ne vėliau kaip pirmąją saugojimo dieną. Tačiau intervencinė agentūra gali pareikalauti, kad būtų pranešta iki kiekvienos atskiros partijos patalpinimo į saugyklą dienos likus ne mažiau kaip dviem darbo dienoms.

1. 3 straipsnio 2 dalyje paminėto užstato dydis neturi būti didesnis nei 30 % prašomos pagalbos dydžio.

2. Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 20 straipsnio 2 dalyje apibrėžti pagrindiniai reikalavimai yra šie: neatsiimti paraiškos sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse ir sutarties šalies rizika ir šio reglamento 3 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytomis sąlygomis sutartyje numatytą saugojimo laiką saugykloje laikyti ne mažiau kaip 90 % sutartyje numatyto kiekio.

3. Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 27 straipsnio 1 dalis netaikoma.

Didelių sausgyslių, kremzlių, kaulų, riebalų gabalų ir kitų pjautymo, dalies arba visų kaulų išėmimo atliekų galima nesaugoti.

4. Jei paraiškos sutarčiai sudaryti arba dalyvauti konkurse nėra priimamos, užstatai tuoj pat grąžinami.

3. Kiekvienos atskiros partijos, kaip sutartyje numatyto kiekio dalies, patalpinimo į saugyklas pradžia laikoma ta diena, kai jas pradeda kontroliuoti intervencinė agentūra.

5. Jei 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas atidavimo saugoti terminas viršijamas, užstatas negrąžinamas pagal Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 23 straipsnį.

Tai yra diena, kada nustatomas šviežio atšaldyto produkto grynasis svoris:

Remiantis 6 straipsnio 3 dalies nuostatomis, jei 4 straipsnio 1 dalyje nurodytas terminas viršijamas daugiau nei 10 dienų, pagalba neteikiama.

a) saugojimo vietoje, jeigu mėsa užšaldoma patalpose;

6 straipsnis

b) užšaldymo vietoje, jeigu mėsa užšaldoma tinkamose patalpose, kurios nėra saugojimo vietoje.

1. Pagalbos dydis nustatomas svorio vienetui ir taikomas svoriui, nustatytam remiantis 4 straipsnio 3 dalies nuostatomis.

Tačiau jeigu mėsa į saugyklas pateikiama supjaustyta gabalais, išėmus dalį arba visus kaulus, sveriami tie produktai, kurie buvo

2. Remiantis 3 dalies nuostatomis, sutarties šalis turi teisę gauti pagalbą, jei ji laikosi 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų pagrindinių reikalavimų.

3. Pagalbos suma mokama už ne didesnę nei numatytas sutartyje saugomos mėšos kiekį.

Jei sutartyje numatyto saugojimo laikotarpiu faktiškai saugomas kiekis yra mažesnis nei numatyta sutartyje ir:

- a) sudaro ne mažiau kaip 90 % to kiekio – pagalbos suma sumažinama proporcingai;
- b) sudaro mažiau kaip 90 % to kiekio, bet ne mažiau kaip 80 % – pagalbos suma už faktiškai saugomą kiekį sumažinama perpus;
- c) sudaro mažiau kaip 80 % to kiekio – pagalba nemokama.

4. Praėjus trims sutartyje numatyto saugojimo mėnesiams, sutarties šalies prašymu gali būti išmokėta vienkartinė išankstinė išmoka, tačiau sutarties šalis turi pateikti užstatą, kuris yra 20 % didesnis nei išankstinės išmokos suma.

Išankstinė išmoka neturi būti didesnė nei trijų mėnesių saugojimo laikotarpiui priklausanti pagalbos suma.

7 straipsnis

1. Išskyrus *force majeure* atvejus, prašymai dėl pagalbos mokėjimo ir patvirtinamieji dokumentai kompetentingai institucijai turi būti pateikti per šešis mėnesius nuo maksimalaus sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio pabaigos. Jei per nustatytą laiką nebuvo įmanoma pateikti patvirtinamųjų dokumentų, nors sutarties šalis darė viską, kad gautų juos laiku, minėtų dokumentų pateikimo terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip šešiams mėnesiams.

2. Atsižvelgdama į 10 straipsnyje minimus *force majeure* atvejus ir tuos atvejus, jeigu pradedamas tyrimas dėl teisės į pagalbą, kompetentinga institucija išmoka pagalbos lėšas kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo tos dienos, kai sutarties šalis pateikė prašymą dėl mokėjimo ir reikalaujamus patvirtinamuosius dokumentus.

8 straipsnis

Pagalbai ir užstatams taikomas Reglamento (EB) Nr. 1913/2006 atitinkamai 2 straipsnio 5 dalyje ir 10 straipsnyje nurodytas valiutų keitimo kursą lemiantis operacinis įvykis.

9 straipsnis

1. Šiame reglamente minimi laikotarpiai, datos ir terminai nustatomi remiantis Reglamentu (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71. Tačiau minėto reglamento 3 straipsnio 4 dalis netaikoma nustatant saugojimo laikotarpį, kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 3 dalies d punkte, arba jį sutrumpinant ar

pratęsiant, kaip nurodyta šio reglamento 3 straipsnio 3 dalies g punkte.

2. Pirmąją sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio dieną laikoma kita diena po tos dienos, kurią buvo užbaigtas patalpimas į saugyklą.

3. Produktų išvežimas iš saugyklų gali būti pradėtas kitą dieną po paskutinės sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio dienos.

4. Sutarties šalis laiku praneša intervencinei agentūrai, kada bus pradėtas produktų išvežimas iš saugyklos. Intervencinė agentūra gali reikalauti perduoti šią informaciją likus ne mažiau kaip dviem darbo dienoms iki tos dienos.

Jei nesilaikoma informuoti intervencinę agentūrą, bet per 30 dienų nuo tada, kai produktai buvo išvežti iš sandėlio, kompetentingai institucijai priimtiniu būdu buvo pateikta pakankamai įrodymų dėl išvežimo iš saugyklos datos ir išvežtų kiekių pagalba teikiama nepažeidžiant 6 straipsnio 3 dalies nuostatų ir pareiškama, kad negrąžinama 15 % užstato nuo išvežto kiekio.

Visais kitais šio įsipareigojimo nesilaikymo atvejais nemokama jokia su konkrečia sutartimi susijusi pagalbos suma ir visas konkrečia sutartimi numatytas užstatas pripažįstamas negrąžinamu.

5. Remiantis nuostata dėl 10 straipsnyje minimų *force majeure*, jei sutarties šaliai nepavyksta laikytis sutartimi numatyto saugojimo termino galutinės datos, už kiekvieną kalendorinę dieną, kai buvo nesilaikoma nustatyto termino, sutartyje numatyta pagalbos suma sumažinama 10 %.

10 straipsnis

Jei dėl *force majeure* sutarties šalis negali vykdyti savo sutartinių įsipareigojimų, valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, kokių priemonių būtų galima imtis susiklosčius tokiai padėčiai. Ši institucija informuoja Komisiją apie kiekvieną *force majeure* atvejį ir kiekvieną taikytą priemonę.

II SKYRIUS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS

11 straipsnis

Jei pagalbos suma nustatoma iš anksto pagal vienodo dydžio normą:

- a) remiantis 3 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, kompetentingai intervencinei agentūrai turi būti pateikta paraiška dėl sutarties sudarymo;

b) penktą darbo dieną po paraiškos padavimo atsakinga intervencinė agentūra atskirai kiekvienam pareiškėjui registruotu laišku, faksu, elektroniniu būdu arba pateikiant gavimo patvirtinimą praneša apie priimtus sprendimus dėl pateiktų paraiškų sutarčiai sudaryti, jeigu per tą laikotarpį Komisija nepriima specialių priemonių.

Jeigu ištyrus padėtį paaiškėja, kad piktnaudžiuojama šiuo reglamentu įdiegta schema arba kyla tokio piktnaudžiavimo rizika, tokiomis priemonėmis gali būti:

— sustabdyti šio reglamento taikymą ne ilgiau nei penkioms darbo dienoms; tokiu atveju per šį laikotarpį paduotos paraiškos sutarčiai sudaryti nepriimamos,

— nustatyti bendrą procentą, kuriuo sumažinami paraiškose sutarčiai sudaryti nurodyti kiekiai, prireikus laikantis minimalių sutartyse nurodytų kiekių,

— atmesti paraiškas, paduotas iki jų priėmimo sustabdymo, dėl kurių priėmimo būtų buvę nuspręsta sustabdymo laikotarpiu.

Jei paraiška priimama, sutartis laikoma sudaryta pirmos pastraipos b punkte minėto sprendimo išsiuntimo dieną. Tada intervencinė agentūra nurodo 3 straipsnio 3 dalies c punkte paminėtą datą.

12 straipsnis

1. Kai pagalba suteikiama konkurso būdu:

a) konkursą skelbiančiame reglamente, laikantis Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 12 straipsnio nuostatos, nurodomos bendrosios sąlygos, saugotini produktai, paraiškų padavimo terminas (diena ir valanda) ir minimalūs kiekiai, kuriuos galima nurodyti paraiškoje;

b) paraiškose naudojamas piniginis vienetas yra euro; intervencinei agentūrai jos pateikiamos taip, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 ir 2 dalyse;

c) atitinkamos valstybių narių agentūros savo uždaruose posėdžiuose nagrinėja gautas paraiškas; nagrinėjime dalyvaujantys asmenys prisaikdinami laikyti paslaptį;

d) pateiktas paraiškas valstybės narės perduoda Komisijai taikydamos anonimiškumo principą ir jas Komisija turi gauti ne vėliau kaip antrą darbo dieną po tos, kurią baigiasi paskelbtame konkurse nurodytas paraiškų pateikimo terminas;

e) jei nepateikiama nė viena paraiška, valstybės narės apie tai praneša Komisijai per d punkte nustatytą laiką;

f) remdamasi gautomis paraiškėmis Komisija Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nusprendžia arba nustatyti didžiausią pagalbą sumą, arba neskirti jokios pagalbą;

g) jei nustatoma maksimali pagalbą suma, priimamos paraiškos, kuriose ši suma neviršijama.

2. Intervencinė agentūra per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kurią valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos sprendimą, visus konkurso dalyvius apie tą sprendimą informuoja registruotu laišku, faksu, elektroniniu būdu arba pateikiant raštišką patvirtinimą.

Jei paraiška priimama, sutartis laikoma sudaryta pirmoje pastraipoje paminėto sprendimo išsiuntimo dieną. Tokiu atveju intervencinė agentūra nurodo 3 straipsnio 3 dalies c punkte paminėtą datą.

III SKYRIUS

TIKRINIMAS IR SANKCIJOS

13 straipsnis

1. Valstybės narės garantuoja, kad būtų laikomasi sąlygų, iš kurių kyla teisė gauti pagalbą. Tam tikslui jos paskiria nacionalinę instituciją, atsakingą už saugojimo operacijų tikrinimą.

2. Institucijai, atsakingai už saugojimo operacijų tikrinimą, sutarties šalis pateikia visus kiekvienos sutarties dokumentus, suteikiančius galimybę patikrinti šią informaciją apie privačiai saugomus produktus:

a) produktų savininką jų patalpavimo į saugyklą metu;

b) produktų patalpavimo saugoti datą;

c) dėžių arba kitaip supakuotų produktų vienetų svorį ir skaičių;

d) produktų buvimo sandėlyje faktą;

e) apskaičiuotą sutartyje numatyto minimalaus saugojimo laikotarpio pabaigos datą ir, jei taikoma 9 straipsnio 5 dalies nuostata, faktišką produktų išvežimo iš saugyklos datą.

3. Sutarties šalis arba, atitinkamais atvejais, sandėlio operatorius pildo atsargų apskaitos dokumentus, kuriuose pagal sutarties numerį nurodoma:

a) privačiai saugomų produktų identifikavimo požymiai;

b) patalpavimo į saugyklą data, apskaičiuota minimalaus sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio pabaigos data ir faktiška produktų išvežimo iš saugyklos data;

c) skerdenų arba skerdenų pusių, dėžių ar kitų atskirai saugomų produktų vienetų skaičius, produktų aprašas ir kiekvieno padėklo arba kitų atskirai saugomų produktų vienetų skaičius, užregistruotas, jei įmanoma, pagal atskiras siuntas;

d) produktų buvimo vieta saugykloje.

4. Saugomi produktai turi būti lengva identifikuoti ir kiekvienas iš jų turi būti identifikuojamas pagal sutartį. Kiekvienas padėklas ir, jei reikia, kiekvienas atskirai saugomas produktų vienetas turi būti paženklintas nurodant sutarties numerį, produkto aprašymą ir svorį. Ant kiekvienos atskiros siuntos, patalpintos į saugyklą konkrečią dieną, turi būti nurodyta patalpavimo į saugyklą data.

Patalpinus produktus į saugyklą, už saugojimo tikrinimą atsakinga institucija patikrina produktų tapatybę, minėtą pirmoje pastraipoje, ir gali užplombuoti saugomus produktus.

5. Už saugojimo tikrinimą atsakinga institucija imasi šių veiksmų:

a) pagal kiekvieną sutartį tikrina, kaip laikomasi 3 straipsnio 4 dalyje nustatytų įsipareigojimų;

b) atlieka privalomą patikrinimą, kad užtikrintų produktų buvimą saugykloje paskutiniąją sutartyje numatyto saugojimo laikotarpio savaitę.

Be to, minėta institucija imasi šių veiksmų:

— laikydamosi 4 dalies antros pastraipos nuostatų, užplombuoja visus pagal sutartį saugomus produktus, arba

— iš anksto nepranešusi atlieka mėginių patikrinimą, kad užtikrintų produktų buvimą sandėlyje. Pasirinktas mėginys turi būti tipinis ir sudaryti ne mažiau kaip 10 % viso produktų kiekio, kiekvienoje valstybėje narėje saugomo privačiai taikant pagalbos privačiam saugojimui schemą. Tikrinami ne tik 3 dalyje minimi atsargų apskaitos dokumentai, bet atliekamas ir fizinis produktų svorio, rūšies bei jų tapatybės patikrinimas. Šitaip fiziniu būdu patikrinama bent 5 % kiekio, kuris yra tikrinamas nepranešus.

Tikrinimo metu patirtas plombavimo bei tvarkymo išlaidas padengia sutarties šalis.

6. Atlikus 5 dalyje minėtus patikrinimus, turi būti surašomas aktas, kuriame nurodoma:

a) tikrinimo data;

b) tikrinimo trukmė;

c) atliktos operacijos.

Patikrinimo aktas, pasirašytas atsakingo pareigūno ir patvirtintas sutarties šalies arba, atitinkamais atvejais, sandėlio operatoriaus parašu, pridedamas prie mokėjimo bylos.

7. Jei tikrinant randama didelių pažeidimų, apimančių bent 5 % tikrintų produktų kiekio, nurodyto vienoje sutartyje, toliau tikrinamas didesnis kiekis, kurį nustato už saugojimo tikrinimą atsakinga institucija.

Apie šiuos atvejus valstybės narės per keturias savaites praneša Komisijai.

14 straipsnis

Jei už saugojimo tikrinimą atsakinga institucija patikrina ir nustato, kad 3 straipsnio 3 dalies a punkte paminėta deklaracija yra sąmoningai arba dėl didelio aplaidumo pateikta neteisingai, ta sutarties šalis šešioms mėnesiams, neįskaitant mėnesio, kai buvo nustatytas šis suklustojimas, pašalinama iš privataus saugojimo pagalbos schemos.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*15 straipsnis*

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visas nuostatas, priimtas taikant šį reglamentą.
2. Valstybės narės Komisijai telefaksu arba elektroniniu būdu praneša:
 - a) kiekvieną pirmadienį ir ketvirtadienį apie paraiškose dėl sutarties sudarymo nurodytų produktų kiekius;
 - b) kiekvieną savaitę iki ketvirtadienio visus duomenis suskirstydamos pagal saugojimo terminus – apie ankstesnę savaitę sudarytose sutartyse nurodytus produktus bei jų kiekius ir sutartyse nurodytų produktų bei jų kiekių suvestinę;
 - c) kiekvieną mėnesį – apie saugomus produktus ir visą jų kiekį;
 - d) kiekvieną mėnesį – apie faktiškai saugyklose saugomus produktus bei visą jų kiekį ir tuos produktus, kurių saugojimo laikas baigėsi, bei visą jų kiekį;

e) kiekvieną mėnesį, jei saugojimo laikotarpis buvo sutrumpintas arba pratęstas remiantis 3 straipsnio 3 dalies g punkto nuostata arba sutrumpėjo remiantis 9 straipsnio 5 dalies nuostata – apie produktus bei jų kiekius, kurių saugojimo laikotarpis buvo peržiūrėtas, nurodant tų produktų išvežimo iš saugyklos mėnesio datą, numatytą sutartyje ir peržiūrėtą vėliau.

3. Reglamento (EB) Nr. 2529/2001 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nuolat tikrinama, kaip taikomos šiame reglamente numatytos priemonės.

16 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 3446/90 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

17 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2008 m. sausio 4 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3446/90
(OL L 333, 1990 11 30, p. 39)

Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1258/91 tik 1 straipsnis
(OL L 120, 1991 5 15, p. 15)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3533/93 tik 3 straipsnis
(OL L 321, 1993 12 23, p. 9)

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1913/2006 tik 15 straipsnis
(OL L 365, 2006 12 21, p. 52)

II PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EEB) Nr. 3446/90	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies įžanginis sakiny	2 straipsnio 1 dalies įžanginis sakiny
2 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	2 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalies antra įtrauka	2 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 2 – 5 dalys	2 straipsnio 2 – 5 dalys
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 2 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	4 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
4 straipsnio 2 dalies ketvirtas sakiny	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos įžanginės dalies pirmas sakiny	4 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos įžanginės dalies antras sakiny	4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos įžanginis sakiny
4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos pirma įtrauka	4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos a punktas
4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka	4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos b punktas
4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos pirmas sakiny	4 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
4 straipsnio 3 dalies antros pastraipos antras sakiny	4 straipsnio 3 dalies ketvirta pastraipa
4 straipsnio 4 dalis	4 straipsnio 4 dalis
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalies įžanginis sakiny bei pirma ir antra įtraukos	5 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	5 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
6, 7 ir 8 straipsniai	6, 7 ir 8 straipsniai
9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
9 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	9 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 4 dalies antros pastraipos įžanginis sakiny bei pirma ir antra įtraukos	9 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 4 dalies trečios pastraipos įžanginiai žodžiai bei pirma ir antra įtraukos	9 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
9 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
10, 11 ir 12 straipsniai	10, 11 ir 12 straipsniai
13 straipsnio 1 – 4 dalys	13 straipsnio 1 – 4 dalys
13 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai bei a ir b punktai	13 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai bei a ir b punktai
—	13 straipsnio 5 dalies antros pastraipos įžanginiai žodžiai
13 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos c punkto pirma ir antra įtraukos	13 straipsnio 5 dalies antros pastraipos pirma ir antra įtraukos
13 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos įžanginis sakiny	13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos, įžanginis sakiny

Reglamentas (EEB) Nr. 3446/90	Šis reglamentas
13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos pirma įtrauka	13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos a punktas
13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka	13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos b punktas
13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos trečia įtrauka	13 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos c punktas
13 straipsnio 6 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 7 dalis	13 straipsnio 7 dalis
14 ir 15 straipsniai	14 ir 15 straipsniai
16 straipsnis	—
—	16 straipsnis
17 straipsnio pirma pastraipa	17 straipsnis
17 straipsnio antra pastraipa	—
Priedas	—
—	I priedas
—	II priedas